

**„Pasaulio lietuvio“ vasario numerį
pristato nauja žurnalo redaktorė
Sandra Bernotaitė**

Sandra Bernotaitė. Povilo Rėklaičio nuotr.

Vasario 16-oji, kai trispalvės vėjyje šoka...

Prieš ketverius metus su manimi susisiekė moteris iš „Pasaulio lietuvio“, siūlydama rašyti apie tautinę tapatybę. Elektroninį laišką perskaičiau kažkur Australijos dykynėje ir net ne tą pačią dieną, kai jis buvo siųstas. Atsakiau tučtuojau: rašysiu. Ta tema mane jau kuris laikas domino, nes gyvenau toli nuo Lietuvos.

Tuo metu „Pasaulio lietuviui“ rašė filosofė Dalia Staponkutė. Jos tekstai mane pribloškė: pasirodo, įmanoma sujungti tai, kas labai asmeniška, su tuo, kas labai intelektualu ir universalu. Šia formule naudojausi, ieškodama savo eseistinio balso. Už pavyzdį ir įkvėpimą esu nepaprastai dėkinga Daliai.

Pernai ji pakvietė kandidatuoti į žurnalo „Pasaulio lietuvis“ redaktorės pareigas. Lietuvos šimtmečio - jubiliejinių metų - laikotarpiu! Tai didelė garbė ir atsakomybė, kurią priėmiau su nuoširdžiu dėkingumu ir pažadu tęsti gerbiamos

redaktorės užduotą intelektualų, kultūringą, pagarbų žurnalo toną.

Ne tik Lietuvos Respublika, bet ir mūsų trispalvė šiomet švenčia jubiliejų. Kiekvienas yra laisvas interpretuoti jos spalvas. Man raudona, žalia ir geltona reiškia: žemę, laisvę ir šviesą. Tęsdamas trejybių sistemą, „Pasaulio lietuvis“ jungia taip pat tris dalykus: istoriją, dabartį, ateitį.

Šventiniame žurnalo numeryje istorijai atstovauja Jono Nekrašiaus straipsnis apie Šiaulių berniukų gimnaziją, kurioje mokėsi trys signatarai, Renatos Karvelis pristatomos tautinio rūbo istorijos, Mildos Pleitaitės inicijuotas projektas apie M. K. Čiurlionį. Frančeska Jūratė Sasnaitytė apžvelgia knygą „Puikieji baltai“ ir supažindina su savo šeimos likimo vingiais.

Dabartis. „Gražioje šalyje viskas turi būti gražu“ – kultūros laisvėjimo procesus komentuoja Dalia Staponkutė. Štutgarto Lietuvių Bendruomenės gyvenimą nupasakoja Sandra Petraškaitė-Pabst. Pati pristatau lietuviškos tapatybės simbolių – Nepriklausomybės Aktą – sugražinusį Liudą Mažylį, o straipsnyje „Kiek mums reikia, kad jaustumės laisvi?“ svarstau apie Sausio 13-osios poveikį mūsų sąmonei.

Kas leidžia numanyti mūsų ateitį? Jaunų žmonių iniciatyvos, tikiu, padės mums išlikti vieningiems margame pasaulyje: grįžusius tautiečius pasitinkantis projektas „Work in Lithuania“, kasmet organizuojami „Globalios Lietuvos apdovanojimai“, iš idėjos kuriamas Pasaulio lietuvių universitetas. Žinios iš trijų lietuviškų bendruomenių – Minsko, Irkutsko ir Argentinos – leidžia tikėti, jog lietuviybės ateitis sieks dar ne vieną šimtmetį.

Manau, žurnalas šiuo metu išgyvena įdomų etapą, kurio metu formuojasi solidus, bet jaunėjantis ir modernus veidas. Atiduoti pagarbą patirčiai ir priimti ateities iššūkius, praplėsti skaitytojų auditoriją, pritraukiant visų kartų pasaulio lietuvius, įsiklausyti į diasporos balsus ir kontempliuoti giluminius bendruomenės procesus – tokia „Pasaulio lietuvio“ misija.

Mielieji, sveikinu su Vasario 16-ąja – svarbiaja lietuviškos žiemos diena, kai vėliavos vėjyje šoka, tautinė giesmė širdyje skamba ir laisvės kvapas sklendo ore, neleisdamas pamiršti, kas mes esame, kur esame ir kur einame...

Širdingai

Sandra Bernotaitė